

Наталля Карпович

Прыгоды беларусаў у Турэччыне

18+

Наталля Карпович

Прыгоды беларусаў у Турэччыне

«Автор»

2026

Карпович Н.

Прыгоды беларусаў у Турэччыне / Н. Карпович — «Автор», 2026

История о случайном пересечении молодых людей из Беларуси и Турции в историческом городе Сиде. Где переплелись вымысел и современные технологии, их использование и размышление о значении ИИ.

© Карпович Н., 2026

© Автор, 2026

Наталля Карпович

Прыгоды беларусаў у Турэччыне

Навэла.

Прыгоды беларусаў у Турэччыне.

У жыцці кожнага чалавека бываюць падзеі і сустрэчы, якія адбываюцца як быццам па волі нейкай невядомай сілы. Немагчыма загадзя падрыхтавацца да збегу абставін, калі ў адной кропцы перасякаюцца зусім незнаёмыя людзі і з імі адбываюцца розныя падзеі. Няма адказу на пытанне чаму так робіцца. Магчыма трэба па філасофскі падыходзіць да ацэнкі такіх падзей і лічыць, што чалавеку гэта было неабходна. Пра неверагодны збег абставін, які змяніў лёс людзей з розных краін наступнае апавяданне.

У старадаўнім і вельмі каларытным беларускім горадзе Гародні на адной пляцоўцы ў шматпавярховіку жылі і сябравалі два хлапчукі Марк і Антось. Хадзілі разам у дзіцячы садок, потым у школу. Былі рознымі, як знешне, так і па тэмпераменту, але сябравалі добра. Антось быў спакойным, жыццялюбам, сярэдняга целаскладу, светлавалосы і дабразычлівы. А Марк быў супрацьлегласцю сябру. Быў высокага росту, цёмнавалосы, спартыўны, як быццам сышоў з вокладкі часопіса пра рымскіх легіянераў. У пятым класе ў школе праходзілі гісторыю старажытнага свету. Пазнаёміліся з гісторыяй егіпецкай царыцы Клеапатры. Гэта быў пераломны момант у жыцці Марка. Яго ваабразню вельмі ўразілі таленты Клеапатры. Яна была выдатным кіраўніком і стратэгам, дыпламатам, умела разлічваць свае дзеянні на шмат крокаў наперад, вельмі адукаваная. Клеапатра мела здольнасць да ведання замежных моў. Яна ведала і камунікавала на сямі мовах. Марк таксама вельмі цікавіўся замежнымі мовамі, меў сваю метыдыку і талент у засваенні моваў іншых народаў. Лічыў, што вывучаючы іншую мову, становішся часткай гэтага народа. Паставіў сабе мэту - вывучыць усе мовы, якія ведала Клеапатра. Ашаламляльнае ўражанне на Марка зрабіла і выява Клеапатры. Нейкая неверагодная моц цягнула Марка да партрэта Клеапатры. Вышукваў у інтэрнеце усе захаваўшыяся выявы сваёй гераіні і маляваў яе, нават на школьных сшытках і вокладках. Гэта была нейкая містыка, ці чараўнічае ўдзеянне праз далёкія тысячагодзі. У сучаснасці такое захапленне называецца фанатызмам. Праўда фанатыкі заўзеюць за ідэю, ці за жывога чалавека, а тут за статую. Падавалася, што старажытнагрэцкія міфы пра цара Кіпра і па сумяшчальніцву скульптара Пігмалеона, гэта прыгожая казка. Але ў жыцці аказваецца таксама такое здарэцца. Марк чым больш глядзеў на маленькую скульптуру Клеапатры, якую паўсюль насіў з сабой, тым больш прагнуў каб статуя ажыла і ператварылася ў жывую Клеапатру, як Галатэя. Марк мог доўга сядзець у нерухомасці, гледзячы на выяву Клеапатры. Бацькі Марка вельмі непакоіліся. Патрабавалі ад сына, каб захапленне Клеапатрай не шкодзіла вучобе. Марк паабяцаў. Не даваў сябру зусім выйсці ў астрал і Антось. Кожны дзень выцягваў Марка ў спартыўную школу, дзе яны займаліся боксам, ці на стадыён пагуляць у футбол, ці проста бадзяцца па Румлёўскаму парку, які быў побач з домам, дзе жылі хлопцы. Усё гэта мала дапамагала, Марк у думках быў выключна з Клеапатрай. У Клеапатры быў папличнік, а потым і муж - рымскі консул і палкаводзец Марк Антоній. У школе аднакласнікі жартамі сталі называць Антося - Антоніем. А сяброў разам - Марк Антоній. Антось спачатку быў незадаволены, нават пабіўся за школай з аднакласнікам. Але потым неяк нечакана для сябе, імя Антоній спадабалася і ўжо ў дарослым жыцці нават прадстаўляўся дзяўчынам пры знаёмстве, бо гучала гучна і інтрыгуюча. Абодва добра закончылі школу, Марк нават з залатым атэстатам. Паступілі ў ВНУ у Мінск. Антось на інжынерна-тэхнічны факультэт БДУ, а Марк у лінгвістычны ўніверсітэт. Марк даўно паставіў сабе мэту вывучыць усе сем моў, якія ведала Клеапатра. Хутка вывучыў егіпецкую, старажытнагрэцкую і арабскую мовы, пачаў разумець арамейскую і іврыт, а вось персійская і парфянская даваліся з цяжкасцю. Марк верыў, што калі ён вывучыць усе мовы, якія ведала Клеапатра, тады

статуя і аживе. Не цікавіўся дзяўчынамі, бо яны нават прыблізна не нагадвалі Клеопатру, якой па уяўленню Марка яна была. А Антось, ці Антоній лёгка знаёміўся і камунікаваў з дзяўчатамі. Яму вельмі падабалася аднагрупніца Марка па лінгвістычнаму ўніверсітэту Паліна. А Паліне найбольш падабаўся Марк, які нікога не заўважаў, акрамя сваёй статуі, але Паліну лічыў сябрам. Грошай не хапала, хоць бацькі і дапамагалі, але жыццё ў сталіцы патрабуе значных выдаткаў. Ужо пасля першага курса пачалі падпрацоўваць, Марк і Паліна ў сваёй галіне, перакладалі рознае, нават дзіцячыя казкі. Антось уладкаваўся пазаштатным супрацоўнікам ў фірму па стварэнню робатаў. Але бывалі выпадкі, калі здаралася працаваць адной камандай. Пасля паспяховай здачы летняй сесіі за трэці курс, атрымалася вельмі каштоўная падпрацоўка. Трэба было перакласці з арабскага складаны тэхнічны тэкст-інструкцыю па устаноўцы і эксплуатацыі ліфтаў у шматпавярховіках. Акрамя Марка і Паліны да каманды далучыўся і Антось, як адмысловец у працы тэхнічнага абсталявання. Працу выканалі хутка і дакладна. Зарабілі шмат грошай, даплацілі за тэрміновасць. Вырашылі добра адзначыць нейкай падзеяй. Паліна прапанавала ўсім разам паехаць адпачыць на Міжземнае мора, а менавіта ў горад Сідэ. Сідэ, як вядома, старажытны горад на перасячэнні марскіх шляхоў. А яшчэ горад быў звязаны з егіпецкай царыцай Клеопатрай. Паліна патаемна спадзявалася, што пабываўшы ў мясцінах, дзе знаходзілася Клеопатра, Марк ачуняе, залежнасць ліквідуецца і ён нарэшце зверне ўвагу на Паліну, не толькі як на сябра. Хлопцы пагадзіліся, два дні хапіла на зборы і ў панядзелак раніцай выляцелі ў Турцыю. Засяліліся ў двух нумарах у гатэлі Сідэ, у цэнтры і недалёка ад пляжа Міжземнага мора. А ўжо ў аўторак у Сідэ вызначалася грандыёзнае мерапрыемства. Урачыстае адкрыццё знакамітага храма Апалона пасля рэканструкцыі. Храм размешчаны каля самага Міжземнага мора, велічны і вельмі прыгожы. У ім захаваліся са старажытных часоў пяць ідэнтычных калон. Марк уяўляў сабе што зможа адчуць прысутнасць Клеопатры, якая тут знаходзілася і нават таемна сустракалася ў храме з Маркам Антоніем. Паліна спадзявалася, што ў Марка ўпадзе заслона з вачэй і ён вылечыцца ад залежнасці любові да статуі. Антось жадаў сябру пазбавіцца ад марных чаканняў і вярнуцца да нармальнага жыцця. Нарэшце наступіў вечар аўторка. Сябры накіраваліся на ўрачыстаць насустрач падзеям, якія за некалькі хвілін перавярнуць усё іх далейшае жыццё.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.